

En ung musiker från Kina överraskad av Gud.

En ung kinesiska, 23 år gammal, studerar piano vid musikhögskolan Anton Bruckner i Linz. På studenthemmet Währing i Wien, som detta år firar sitt 50-årsjubileum, fann hon efter ett hårt slag av ödet vänner – och vägen till Gud.

2010-03-20

När jag år 2003 kom till Europa från Lanzhou i Folkrepubliken Kina, kunde jag inte ana, att det inte bara skulle betyda nya inriktningar för mitt yrkesliv utan även att mitt privata liv skulle förändras.

En dröm går i uppfyllelse: Wien

Att sitta vid pianot och öva och öva upp till 13 timmar dagligen, så såg mitt liv ut, liksom även för många andra kineser, som inriktat sig på en musikalisk karriär. Jag hade ett stort mål då: jag ville vinna en tävling, som skulle möjliggöra fortsatta studier på konservatoriet i Wien. Det fungerade! Med tävlingssegern följde så att säga inträdesbiljetten för mig till "Musikens stad" och likaså för min dåvarande pojkvän, en mycket skicklig flöjtist. Vi hade redan allvarliga planer på en gemensam framtid och tänkte på giftermål.

Men så hände något annat. Jag kom att uppleva den största smärtan i

mitt liv: min vän förolyckades i en bilolycka under ett besök hemma i Kina. Det var ett hårt slag. Guds vägar är till en början inte alltid lätta att förstå. Jag minns ännu idag de råd, som min mammas vänner, som är kristna, gav: ”Bevara din tro på Gud”. Själv var jag inte döpt.

Währing – ett nytt hem

Just då sökte jag ett rum och hittade ett på studenthemmet Währing. Jag var mycket glad över det. Här fick jag mycket stöd i min önskan att komma vidare i mitt yrke, samtidigt som jag märkte, att jag inte kunde bygga hela meningen med mitt liv på att göra karriär. Var att öva och ge konserter verkligen allt?

Genom min väns död ställde jag mig själv många frågor, ja, jag hade börjat söka och brottas med Gud. Genom mitt liv i studenthemmet fick jag de första svaren. Konfrontationen med döden förde mig sakta tillbaka

till livet! Tillsammans med mina väninnor på studenthemmet gjorde jag utflykter, lärde mig tyska, tog hand om trädgård och hus ... och jag behövde inte längre tretton sammanbitna timmar för att öva. Vägen var lång, jag måste lämna alla vanor, jag frågade inte längre horoskopet om mitt öde, utan ville från och med nu ta livet själv i mina händer och med Guds hjälp leda in det på den rätta banan. Jag fick alltmer förtroende för Gud, som alltid fanns där, och som jag utifrån varje etyd kunde göra en galakonsert av till Hans ära.

En fest, en glädje, en djup frid

Jag ville veta mer om den katolska tron, och på studenthemmet fick jag svar på mina frågor. Efter en grundlig förberedelse och konfrontation med den katolska tron och dess levnadspraxis döptes jag på påsknatten 2005 i studenthemmet

Währings huskapell. Alla hjälpte till med förberedelserna. Dopljuset och den vita klänningen valde vi gemensamt ut och även ett par örhängen, som jag fortfarande bär vid varje konsert som ett minne av det viktigaste ögonblicket i mitt liv. En fest, ett ljus, en glädje, en stor tro i min själ! Sedan dess strömmar en djup frid in i mitt liv.

För närvarande studerar jag för en professor i Linz. Jag vet, att troslivet måste förnyas varje dag. För att finna Kristus i vardagen läser jag evangeliet, för en inre dialog med Gud och tar regelbundet emot sakramenten. I Linz umgås jag med några väninnor från Opus Dei för att få impulser och även argument för att kunna föra ett konsekvent trosliv i vardagen. Efter allt det, som jag upplevt, lyder mitt motto för livet nu: Gud hjälper verkligen.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/en-ung-musiker-fran-kina-
overraskad-av-gud/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/en-ung-musiker-fran-kina-
overraskad-av-gud/) (2025-08-16)